SCR సర్వోన్నత న్యాయస్థాన నివేదికలు 495

సెంట్రల్ టాకీస్ లిమిటెడ్, కాన్పూర్

1961

జనవరి,16

వర్సెస్

ద్వారకా ప్రసాద్

[జె.ఎల్. కపూర్, హిదాయతుల్లా మరియు ఎం. జె.సి. షా న్యాయమూర్తులు]

కోడ్ ఆఫ్ క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ , 1898 (V ఆఫ్ 1898)లోని సెక్షన్. 10 క్రింద జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ అదనపు జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ అనుమతితో అద్దె నియంత్రణ–తొలగింపు దావా, అనుమతి ఇవ్వగలిగితే–పర్సనా యు.పి. (తాత్కాలిక) అద్దె నియంత్రణ మరియు తొలగింపు చట్టం, 1947 (యు. పి. 3 ఆఫ్ 1947)లోని సెక్షన్స్ 2(డి) మరియు 3.ల ద్వారా నిర్వహణ.

యుపి (తాత్కాలిక) అద్దె మరియు తొలగింపు చట్టం , 1947 లోని సెక్షన్ 3 , జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ అనుమతితో అద్దెదారుని ఖాళీ చేయడానికి ఇంటి యజమాని దావా వేయడానికి వీలు కల్పించింది. ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 2(డి) ప్రకారం జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ తన విధులను నిర్వర్తించడానికి జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ ద్వారా అధికారం పొందిన అధికారిని చేర్చినట్లు నిర్వచించింది. క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్10(2) ప్రకారం జారీ చేసిన నోటిఫికేషన్ ద్వారా. ఉత్తర ప్రదేశ్ ప్రభుత్వం శ్రీ సేత్ గారిని అదనపు జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ గా నియమించింది "కోడ్ ప్రకారం మరియు ప్రస్తుతానికి అమలులో ఉన్న ఏదైనా ఇతర చట్ట ము ప్రకారం జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ యొక్క అన్ని అధికారాలతో.". అప్పీలుదారునికి వ్యతిరేకంగా దావా వేయడానికి అనుమతి కోసం ప్రతివాది జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ కు దరఖాస్తు చేశాడు. జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ అనుమతిని మంజూరు చేసిన అదనపు జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ శ్రీ సేథ్‌కు దరఖాస్తును బదిలీ చేశారు . చట్టంలోని సెక్షన్ 3లో పేర్కొన్న జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ ఒక వ్యక్తిత్వ నిపుణుడు కాబట్టి ఇచ్చిన అనుమతి చెల్లదని , అదనపు జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ ద్వారా

కాకుండా తన విధులను నిర్వహించడానికి అతని ద్వారా అధికారం పొందిన అధికారి మాత్రమే అనుమతిని మంజూరు చేయవచ్చని అప్పీలుదారులు వాదించారు.

అదనపు జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ ఇచ్చిన అనుమతి చెల్లుబాటు అవుతుందని పేర్కొంది. ప్రభుత్వం జారీ చేసిన నోటిఫికేషన్ లో శ్రీ సేథ్‌కు కోడ్ ప్రకారం కానీ మరియు తొలగింపు చట్టంతో సహా మరే ఇతర చట్టం కింద జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ యొక్క అన్ని అధికారాలు ఉన్నాయి మరియు సెక్షన్ 3 కింద అనుమతిని మంజూరు చేయడానికి అతను అర్హుడు. సెక్షన్ 3లో పేర్కొన్న విధంగా జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ వ్యక్తిగత హోదా కాదు .ఒక వ్యక్తిని నియమించే వ్యక్తి తన వ్యక్తిగత సామర్థ్యంలో ఒక వ్యక్తిగా ఎంపిక చేయబడతాడు , ఒక నిర్దిష్ట పాత్ర లేదా కార్యాలయాన్ని నింపే సామర్థ్యంలో కాదు..

కేదార్ నాథ్ వర్సెస్. మూత్ చంద్ , AIR 1953 అన్నీ, 62, ఆమోదించబడలేదు.

పార్థసారధి నాయుడు వర్సెస్, కోటేశ్వరరావు, (1923) ILR 47 ఏం ఏ డి . 369 (FB), సూచించబడింది.

సివిల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి సివిల్ అప్పీల్ నెం. 374/1957.

అలహాబాద్ హైకోర్టు సెప్టెంబరు 21, 1955 నాటి తీర్పు మరియు డిక్రీ నుండి ఉత్పన్నమైన మొదటి అప్పీల్ నెం. 251 ఆఫ్ 1954 , మే 24, 1954 సివిల్ జడ్జి ద్వారా విధించబడిన తీర్పు మరియు డిక్రీ నుండి సూట్ నం 35 ఆఫ్ 1949 కాన్పూర్ లో ఉద్భవించినది.

అప్పీలుదారుల తరుపున AV విశ్వనాథ శాస్త్రి, GS పాఠక్ మరియు నౌనిత్ లాల్.

ప్రతివాదిల తరుపున NC ఛటర్జీ, SN ఆండ్లీ, JB దాదాచాంజీ మరియు PL వోహ్రా.

1961. జనవరి 16. కోర్టు తీర్పును హిదయతుల్లా, న్యాయమూర్తి వెలువరించారు.-

రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 133(ఎల్)(బి) కింద హైకోర్టు మంజూరు చేసిన ధ్రువీకరణ పత్రంతో అలహాబాద్ హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు , డిక్రీకి వ్యతిరేకంగా దాఖలైన అప్పీలు ఇది. ట్రయల్ కోర్టు తీర్పును పునఃసమీక్షించిన హైకోర్టు , అప్పీలుదారులకు వ్యతిరేకంగా ప్రస్తుత దావాను రద్దు చేసి , మరియు ప్రతివాదికి నెలకు రూ. 593-12-0 చొప్పున నష్టపరిహారం కూడా విధించింది .అప్పీలుదారులు, కాన్పూర్ లోని సెంట్రల్ టాకీస్ లిమిటెడ్ , కంపెనీ మేనేజింగ్ డైరెక్టర్ లాలా రామ్ నారాయణ్ గార్గ్ లపై ప్రతివాది బాబు ద్వారకా ప్రసాద్ ఈ దావా వేశారు.

క్లుప్తంగా పేర్కొన్న వాస్తవాలు ఈ క్రింది విధంగా ఉన్నాయి: కాన్పూర్ లోని కలెక్టర్ గంజ్ లో ఉన్న 73/22 (పాత నెం.73/28) అనే భూమికి ద్వారకా ప్రసాద్ ఏకైక యజమాని. 1933లో బాబు ద్వారకా ప్రసాద్ పూర్వీకుడైన లాలా రమేష్వర్దాస్‌కు అనుకూలంగా ఐదుగురు వ్యక్తులు లీజు ఒప్పందాన్ని కుదుర్చుకున్నారు, దీని ద్వారా ఐదుగురు లీజుదారులు ఒక హాలు మరియు ఇతర నిర్మాణాలను లీజుకు తీసుకున్నారు, దీనిని లీజుదారుడు నాలుగు నెలల్లో రూ. 16,000/- వ్యయంతో నిర్మించడానికి అంగీకరించాడు. లీజుదారుడు రూ.16,000/- కంటే ఎక్కువ మొత్తాన్ని ఖర్చు చేయాల్సి వస్తే , కౌలు ముగిసే సమయం వరకు. రెండో పక్షం నుంచి నెలకు 12 అణాల చొప్పున వడ్డీ పొందేందుకు అంగీకరించారు. అద్దె నెల నుండి నెల వరకు ఉంటుంది మరియు మొదటి సందర్భంలో అద్దె వ్యవధి 5 సంవత్సరాలుగా నిర్ణయించబడింది. 1946 సంవత్సరం వరకు అద్దె మొత్తంలో వ్యత్యాసాలతో ఈ కౌలు కొనసాగింది, మరియు 1946 జనవరి 15 న ద్వారకా ప్రసాద్ ప్రతివాదులకు లీజు కాలపరిమితి 1946 ఫిబ్రవరి 28 న ముగుస్తుందని , సెంట్రల్ టాకీస్ లిమిటెడ్ ఆ తేదీలోగా ప్రాంగణాన్ని ఖాళీ చేయాలని ఒక లేఖ పంపాడు. ప్రతివాదులు ప్రాంగణాన్ని ఖాళీ చేయలేదు, సెంట్రల్ టాకీస్ లిమిటెడ్ కు వ్యతిరేకంగా ఒక దావా దాఖలు చేశారు.

ఆ దావా పెండింగ్లో ఉన్న సమయంలో, యునైటెడ్ ప్రావిన్స్ (తాత్కాలిక) అద్దె మరియు తొలగింపు నియంత్రణ చట్టం , 1947 (తీర్పులో ఎవిక్షన్ చట్టంగా సూచించబడింది) అమలులోకి వచ్చింది , తొలగింపు చట్టంలోని సెక్షన్ 3 లో పేర్కొనబడిన కారణాలపై మినహా , అద్దెదారుని తొలగింపు కోసం ఏదైనా సివిల్ కోర్టులో దావా వేయడానికి జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ అనుమతి అవసరం . సెక్షన్లో వివరించబడని కారణంగా ఆ దావా వేయబడింది మరియు ద్వారకా ప్రసాద్ దానిని ఉపసంహరించుకున్నారు.

సెంట్రల్ టాకీస్ లిమిటెడ్ను ప్రాంగణం నుండి బయటకు పంపడానికి అనుమతి కోసం అతను జిల్లా మేజిస్ట్రేట్కి దరఖాస్తు చేసుకున్నాడు మరియు జూలై 7, 1948న అదనపు జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ (రూరల్ ఏరియా) అనుమతిని మంజూరు చేశారు. సెంట్రల్ టాకీస్ లిమిటెడ్ను ప్రాంగణం నుండి బయటకు పంపడానికి అనుమతి కోసం అతను జిల్లా మేజిస్ట్రేట్కి దరఖాస్తు చేసుకున్నాడు మరియు జూలై 7, 1948న అదనపు జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ (రూరల్ ఏరియా) అనుమతిని మంజూరు చేశారు.కొత్తగా దాఖలు చేసిన దావాలోని ప్రతివాదులు తీసుకున్న దరఖాస్తులను పేర్కొనవలసిన అవసరం లేదు , ఎందుకంటే సెక్షన్ 3 ద్వారా జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ అనుమతి పొందనందున మాత్రమే ఆ దావా అసమర్థమైనది.

హైకోర్టు డివిజనల్ బెంచ్ దావా సమర్థమైనదని పేర్కొంది. అప్పీల్ను విచారించిన ఇద్దరు న్యాయమూర్తులు కొంచెం భిన్నమైన కారణాలతో ఒకే నిర్ణయానికి వచ్చారు. రఘుబర్ దయాల్ , న్యాయమూర్తి అనుమతిని మంజూరు చేసిన అదనపు జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ , సెక్షన్ 10(2) కింద ప్రావిన్షియల్ ప్రభుత్వం ద్వారా అధికారం పొందారు . క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ యొక్క కోడ్ ప్రకారం జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ యొక్క అన్ని అధికారాలను అమలు చేయడానికి మరియు ప్రస్తుతానికి అమలులో ఉన్న అన్ని చట్టాలు మరియు అవసరాలు సెక్షన్ 3 లో పాటించబడ్డాయి. బ్రిజ్ మోహన్ లాల్, న్యాయమూర్తి'. జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ కేసును అదనపు జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ (రూరల్ ఏరియా)కి బదిలీ చేయడం ద్వారా ఈ చట్టం ప్రకారం తన

విధులను నిర్వహించడానికి అతనికి అధికారం ఇచ్చారని మరియు అదనపు జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ చేర్చబడిందని నిర్ధారణకు వచ్చారు. సెక్షన్ 2 (డి) నిర్వచనంలో "జిల్లా మేజిస్ట్రేట్" అనుమతి ఇవ్వడానికి అర్హత కలిగి ఉన్నారని పేర్కొంది . కాబట్టి, తొలగింపు చట్టం ప్రకారం జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ అనుమతితో దావా వేయబడిందని అంగీకరిస్తూ , డివిజనల్ బెంచ్ దావా సమర్థమైనదని పేర్కొంది.

మొదట అదనపు జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ గా ఉన్న హాదీ హసన్ కు జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ అనుమతి కోసం దరఖాస్తు చేశారు. కానీ ప్రతివాదుల తరపున ఆయనను సంప్రదించినందున బదిలీ కోరుతూ కేసును తిరిగి జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ కు పంపారు. ఆ తరువాత జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ 1948 ఫిబ్రవరి 11 న ఈ క్రింది విధంగా ఉత్తర్వులు జారీ చేశారు:

" పరిష్కారం కోసం అదనపు జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ (RA)కు బదిలీ చేశారు. "

1948 జూలై 7న అదనపు జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ (గ్రామీణ ప్రాంతం) బ్రిజ్ పాల్ సింగ్ సేథ్ అనుమతి కోసం చేసిన దరఖాస్తును పరిష్కరించారు. గతంలో కాన్పూర్ సిటీ మేజిస్ట్రేట్ గా ఉన్న ఈ అధికారిని 1948 మే 22 నాటి నోటిఫికేషన్ నెంబరు 3400/ II-276-48 ద్వారా అదనపు జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ గా నియమించారు.ఈ నోటిఫికేషన్ యొక్క మెటీరియల్ భాగం క్రింది విధంగా ఉంది:

ఆయన బాధ్యతలు స్వీకరించిన తేదీ నుంచి కాన్పూర్ సిటీ మేజిస్ట్రేట్ శ్రీ బ్రిజ్ పాల్ సింగ్ సేథ్ వైస్ శ్రీ షియో రాందాస్ సక్సేనాగా నియమితులయ్యారు.

(ఎ) క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ , 1898 (1898 చట్టం V)లోని సెక్షన్ 10 లోని సబ్-సెక్షన్ (2) ప్రకారం, కాన్పూర్ జిల్లాకు అదనపు జిల్లా మేజిస్ట్రేట్‌గా ఉండాలి , అధికార పరిధి పేర్కొన్న జిల్లా మొత్తం

మరియు దీనితో జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ యొక్క అన్ని అధికారాలు పేర్కొన్న కోడ్ క్రింద మరియు ప్రస్తుతానికి ఉన్న ఏదైనా ఇతర చట్టం ప్రకారం అమల్లో ఉంటుందని పేర్కొన్నారు"

హైకోర్టు డివిజనల్ బెంచ్ ఇచ్చిన రెండు కారణాలు చెల్లవని , తొలగింపు చట్టం ప్రకారం దావా వేయలేదని అప్పీలుదారులు మా ముందు వాదించారు . మొదట, అప్పీలుదారులు నోటీసు చెల్లుబాటు కాకపోవడం గురించి ఒక ప్రశ్నను లేవనెత్తాలని అనుకున్నారు ; కానీ వాదోపవాదాల సమయంలో ఆ ఆధారాన్ని స్పష్టంగా వదిలేశారు. తొలగింపు చట్టం లోని సెక్షన్ 3 ప్రకారం , శ్రీ బ్రిజ్ పాల్ సింగ్ సేథ్ ఇచ్చిన అనుమతి రుజువులకు లోబడి లేదనే ప్రాతిపదికన మాత్రమే ఈ కేసు వాదించబడింది . సెక్షన్ 3 యొక్క ప్రధానమైన భాగము లో దీనికి సంబంధిత తేదీలో ఉన్నందున , ఈ క్రింది విధంగా చదవబడుతుంది:

"జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ అనుమతి లేకుండా , ఈ క్రింది ఒకటి లేదా అంతకంటే ఎక్కువ కారణాల వల్ల తప్ప, ఏదైనా వసతి నుండి ఖాళీ చేయించినందుకు అద్దెదారుపై ఏ సివిల్ కోర్టులో దావా వేయరాదు.."
చట్టంలోని సెక్షన్ 2(డి) ద్వారా "జిల్లా మేజిస్ట్రేట్" అనే పదవి నిర్వచించబడింది, ఈ క్రింది విధముగా:

"ఈ చట్టం కింద తన విధులను నిర్వర్తించడానికి జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ ద్వారా అధికారం పొందిన అధికారిని జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ కలిగి ఉంటారు. "

సెక్షన్ 3లో పేర్కొన్న జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ ఒక వ్యక్తిత్వ నియమితుడని , అతను లేదా అతని ద్వారా తన విధులను నిర్వహించడానికి అధికారం పొందిన అధికారి అనుమతి ఇవ్వవచ్చని అప్పీలుదారుల వాదన. పైన ఉదహరించిన నిబంధనల దృష్ట్యా , క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 1(2) నిబంధనల ప్రకారం జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ ద్వారా అనుమతిని ఇవ్వడానికి తప్ప, ఏ అదనపు జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ కు అనుమతి ఇవ్వడానికి

అర్హత లేదని వారు పేర్కొన్నారు.ఈ కేసును అదనపు జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ (గ్రామీణ ప్రాంతం)కు అప్పగిస్తూ జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ జారీ చేసిన ఉత్తర్వులను కేవలం బదిలీగా మాత్రమే పరిగణించారు తప్ప అధికారంగా పరిగణించలేదు.అధికార పరిధి ఉన్న వ్యక్తికి మాత్రమే బదిలీ జరుగుతుందని , ప్రస్తుత చట్టం ప్రకారం అధికార పరిధి జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ లేదా ఆయన చేత అధికారం పొందిన అధికారికి మాత్రమే పరిమితం చేయబడిందని వాదించారు. ఈ కేసు బదిలీకి అనుమతి లేదని వాదించారు. . కేదార్ నాథ్ వర్సెస్ మూల్ చంద్ (A.I.R. 1953 All. 62.) కేసులో అలహాబాద్ హైకోర్టుకు చెందిన సింగిల్ జడ్జి , అందులో ప్రస్తావించిన నాగపూర్ హైకోర్టు తీర్పుపై పీకే తారే వర్సెస్ చక్రవర్తి (A.I.R. 1943 Nag. 26) తీర్పుపై ఆధారంగా దృష్టి సారించింది.

క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ యొక్క సెక్షన్ 10 , సంబంధిత సమయంలో , ఈ క్రింది విధంగా అందించబడింది:

"10(1). ప్రెసిడెన్సీ పట్టణాల వెలుపల ఉన్న ప్రతి జిల్లాలో ని ప్రావిన్షియల్ ప్రభుత్వం మొదటి తరగతి మేజిస్ట్రేట్ ను నియమిస్తుంది, ఆయనను జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ అని పిలుస్తారు."

(2) ప్రావిన్షియల్ ప్రభుత్వం మొదటి తరగతికి చెందిన ఏ మేజిస్ట్రేట్ ను అదనపు జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ గా నియమించవచ్చు మరియు అటువంటి అదనపు జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ కు ఈ నియమావళి కింద లేదా ప్రస్తుతానికి అమలులో ఉన్న మరే ఇతర చట్టం కింద జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ యొక్క అన్ని లేదా ఏవైనా అధికారాలు ఉంటాయి.

శ్రీ బ్రిజ్ పాల్ సింగ్ సేథ్ గురించి జారీ చేయబడిన మరియు ఇప్పటికే ఉదహరించబడిన నోటిఫికేషన్, క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ కింద అలాగే ప్రస్తుతానికి అమలులో ఉన్న మరే ఇతర చట్టం కింద జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ యొక్క అన్ని అధికారాలను అతనికి అందించబడినవి.జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ నుంచి ప్రత్యేక

అనుమతి లేకుండా సివిల్ దావా వేసేందుకు అనుమతి కోరుతూ ఈ చట్టం కింద దాఖలైన దరఖాస్తును పరిష్కరించే అధికారం ఆయనకు ఉంది. క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 1 లోని సబ్ సెక్షన్ (2) లో స్పష్టంగా నిర్వ చించబడిన విధముగా జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ తో పాటు , ఆయన ద్వారా ప్రత్యేకంగా అధికారం పొందిన అధికారి మాత్రమే తొలగింపు చట్టం కింద వ్యవహరించగలరని అప్పీలుదారుల తరఫు ప్రాజ్ఞ న్యాయవాది వాదించారు. ఈ విధముగా :-

> "ఇది బ్రిటిష్ ఇండియా మొత్తానికి విస్తరించింది. కానీ, దీనికి విరుద్ధంగా ఎటువంటి నిర్దిష్ట నిబంధన లేనట్లయితే, ఇందులో ఉన్న ఏదీ ఇప్పుడు అమలులో ఉన్న ఏదైనా ప్రత్యేక లేదా స్థానిక చట్టాన్ని లేదా ఏదైనా ప్రత్యేక అధికార పరిధి లేదా అధికారాన్ని లేదా ప్రస్తుతానికి అమలులో ఉన్న ఏదైనా ఇతర చట్టం ద్వారా సూచించిన ఏదైనా ప్రత్యేక ప్రక్రియను ప్రభావితం చేయదు."

తొలగింపు చట్టం సృష్టించిన ప్రత్యేక అధికార పరిధి కోడ్ లోని సెక్షన్10(2) సబ్ సెక్షన్ లోని నిబంధనల దృష్ట్యా ప్రభావితం కాలేదనే వాదన ఉంది. ఈ వాదన "దీనికి విరుద్ధంగా ఎటువంటి నిర్దిష్ట నిబంధన లేనప్పుడు" అనే పదాలను విస్మరిస్తుంది , మరియు క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్లో సెక్షన్ 10 (2) లో అటువంటి నిబంధన ఉన్నందున, సెక్షన్ 1 లోని సబ్ సెక్షన్ (2) మినహాయించబడింది మరియు అదనపు జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ తొలగింపు చట్టంతో సహా మరే ఇతర చట్టం కింద అధికారాలను కలిగి ఉన్నట్లు పరిగణించాలి.

జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ ఒక వ్యక్తి హోదా అనే వాదనను అంగీకరించలేము. "జిల్లా మేజిస్ట్రేట్" నిర్వచనం ప్రకారం, జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ యొక్క ప్రత్యేక అధికారం తొలగింపు చట్టం కింద జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ అధికారాలను ఉపయోగించే అధికారులను సృష్టించే ప్రభావాన్ని కలిగి ఉంది. ఆ మేరకు ఆ అధికారులను జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ తో సమానం చేస్తారు. వ్యక్తిత్వ హోదా అనేది "ఒక తరగతిలో సభ్యుడిగా నిర్ధారించబడిన వ్యక్తికి

విరుద్ధంగా, లేదా ఒక నిర్దిష్ట పాత్రను నింపే వ్యక్తిగా సూచించబడిన లేదా వర్ణించబడిన వ్యక్తి." (ఓస్బోర్న్ యొక్క సంక్షిప్త న్యాయ నిఘంటువు , 4వ ఎడిషన్ ., పేజి 253 చూడండి).పార్థసారథి నాయుడు వర్సెస్ కోటేశ్వరరావు (1)లో షా్వబే , ప్రధాన న్యాయమూర్తి మాటల్లో చెప్పాలంటే , వ్యక్తిత్వ హోదా అనేది "న్యాయమూర్తులుగా కాకుండా వారి వ్యక్తిగత హోదాలో పనిచేయడానికి ఎంపిక చేయబడిన వ్యక్తులు."తన కార్యాలయం ద్వారా నియమించబడిన జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ వంటి ప్రసిద్ధ అధికారికి కూడా ఇదే పరిగణన వర్తిస్తుంది, మరియు అదనపు జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ కూడా అతని అధికారాలను ఉపయోగించవచ్చు మరియు తొలగింపు చట్ట ప్రయోజనాల కోసం తనతో సమానమైన ఇతర అధికారులను సృష్టించవచ్చు.అలహాబాద్ కేసులో జస్టిస్ సప్రూ తీసుకున్న నిర్ణయం తప్పు.

యునైటెడ్ ప్రావిన్సెస్ (తాత్కాలిక) వసతి అభ్యర్థన చట్టం , 1947 లో "జిల్లా మేజిస్ట్రేట్" నిర్వచనాన్ని ప్రస్తావించారు, ఇందులో "అదనపు జిల్లా మేజిస్ట్రేట్" ఉన్నారు. క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 10(2) ప్రకారం అదనపు జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ కు ప్రత్యేక అధికారాలు ఇవ్వాల్సి ఉన్నందున స్పష్టమైన కారణాల వల్ల ఈ నిర్వచనం విస్తృతమైంది."జిల్లా మేజిస్ట్రేట్" నిర్వచనంలో అదనపు జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ ను చేర్చడం ద్వారా, ప్రావిన్షియల్ ప్రభుత్వం ప్రత్యేకంగా ఏదైనా అదనపు జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ కు ఆ విషయంలో అధికారం ఇచ్చినా , లేదా అభ్యర్థన చట్టం ద్వారానే అధికారం ఇవ్వబడుతుంది. మరోవైపు, "జిల్లా మేజిస్ట్రేట్" అనే పదాన్ని భిన్నంగా నిర్వచించడం ద్వారా ప్రావిన్షియల్ ప్రభుత్వం ద్వారా అధికారం పొందిన అదనపు జిల్లా మేజిస్ట్రేట్లు కాకుండా ఇతర అధికారులకు అధికారం ఇచ్చే అధికారాన్ని జిల్లా మేజిస్ట్రేట్కు తొలగింపు చట్టం ఇస్తుంది.

పైన పేర్కొన్న దృష్ట్యా , బ్రిజ్ మోహన్ లాల్ ఇచ్చిన కారణాలను పరిగణనలోకి తీసుకోవడం అవసరం లేదు. ; అయితే, ఈ కార ణాలు కూడా స మానంగా చెల్లుబాటు అవుతాయి.కేసును అదనపు

జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ కు బదిలీ చేయడం ద్వారా , జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ తొలగింపు చట్టంలోని సెక్షన్ 3 కింద తన అధికారాలను ఉపయోగించడానికి అధికారం ఇచ్చినట్లు భావించాలి. ఏదేమైనా, కేసు యొక్క ఈ అంశంపై ఆధారపడాల్సిన అవసరం లేదు ఎందుకంటే , మా అభిప్రాయంలో ,. క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 10(2) ప్రకారం బ్రిజ్ పాల్ సింగ్ సేఠ్ కు ఈ దావా వేయడానికి అనుమతి ఇవ్వడానికి పుష్కలమైన అధికారాలు ఇవ్వబడ్డాయి మరియు బదిలీగా పరిగణించినప్పటికీ జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ ఉత్తర్వులు చెల్లుబాటు అవుతాయి.

ఫలితంగా, అప్పీల్ విఫలమవుతుంది మరియు ఖర్చులతో కొట్టివేయబడింది.

అప్పీల్ కొట్టివేయబడింది.